

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 1

XII legislatura · segon període · sèrie P · número 30

Ple del Parlament

Sessió 21, primera reunió, dimecres 12 de desembre de 2018

Presidència del M. H. Sr. Roger Torrent i Ramió

Sessió 21.1

La sessió s'obre a ***. Presideix el president del Parlament, acompanyat

dels vicepresidents primer i segon, els secretaris primer, segon i tercer i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general i el lletrat major / la lletrada [nom i cognoms] i el lletrat [nom i cognoms].

de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel secretari general, el lletrat major, la lletrada [nom i cognoms] i el lletrat [nom i cognoms].

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern /

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda i els consellers de la Presidència, d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència, d'Interior, d'Ensenyament, de Salut, de Territori i Sostenibilitat, de Cultura, de Justícia, de Treball, Afers Socials i Famílies, d'Empresa i Coneixement, de Polítiques Digitals i Administració Pública i d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Preguntes amb resposta oral.
2. Compareixença del president de la Generalitat davant el Ple per a donar compte de la modificació en la composició del Govern (tram. 350-00003/12). President de la Generalitat. Substanciació.
3. Homenatge en memòria de l'exdiputat i exconseller Agustí Maria Bassols i Parés (tram. 401-00006/12). Junta de Portaveus. Substanciació.

4. Comunicació al Ple de la composició de les meses de les comissions (art. 49.2 del Reglament).
5. Projecte de pressupost del Parlament de Catalunya per al 2019 (tram. 230-00001/12). Mesa Ampliada. Debat i votació.
6. Projecte de pressupostos del Consell de Garanties Estatutàries, de la Sindicatura de Comptes i del Síndic de Greuges per al 2019 (tram. 230-00002/12). Mesa Ampliada. Debat i votació.
7. Decret Llei 6/2018, del 13 de novembre, relatiu al tipus de gravamen aplicable a les escriptures públiques que documenten l'atorgament de préstecs o crèdits amb garantia hipotecària (tram. 203-00006/12). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 206, 17).
8. Decret Llei 7/2018, de 20 de novembre, pel qual s'estableixen mesures transitòries per continuar percebent la prestació per al manteniment de les despeses de la llar per a determinats col·lectius que regula l'article 20 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic (tram. 203-00007/12). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 212, 12).
9. Proposició de Llei de modificació de la Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires (tram. 202-00011/12). Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat de totalitat (Text presentat: BOPC 77, 7).
10. Procediment relatiu al Compte general de la Generalitat corresponent al 2015 (tram. 257-00003/11). Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat i votació del dictamen de la Comissió (Dictamen: BOPC 197, 23).
11. Interpel·lació al Govern sobre la situació de les plantilles dels cossos de mossos d'esquadra i bombers (tram. 300-00050/12). Joan Josep Nuet i Pujals, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació.
12. Interpel·lació al Govern sobre la situació dels cossos de mossos d'esquadra i bombers (tram. 300-00051/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.
13. Interpel·lació al Govern sobre l'atenció a la població en situació d'emergència (tram. 300-00052/12). Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.
14. Interpel·lació al Govern sobre el servei de rodalia a Catalunya (tram. 300-00053/12). Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.
15. Interpel·lació al Govern sobre la gestió de les infraestructures (tram. 300-00055/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.

16. Interpel·lació al Govern sobre el règim del 78 i la necessitat de plena sobirania per a construir un país alliberat nacionalment i socialment (tram. 300-00054/12). Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Substanciació.

17. Interpel·lació al Govern sobre l'adoctrinament a les escoles (tram. 300-00056/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.

18. Interpel·lació al Govern sobre el retorn social del rescat bancari (tram. 300-00057/12). Grup Parlamentari Republicà. Substanciació.

19. Interpel·lació al Govern sobre l'ascens de la ultradreta (tram. 300-00058/12). Grup Parlamentari Republicà. Substanciació.

20. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'atenció primària i comunitària (tram. 302-00034/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.

21. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la funció pública (tram. 302-00035/12). Àlicia Romero Llano, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.

22. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'acció exterior de la Generalitat (tram. 302-00036/12). Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

23. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la lluita contra les violències masclistes (tram. 302-00037/12). Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació.

24. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els drets civils i polítics dels membres de la sindicatura electoral del referèndum de l'1 d'octubre de 2017 (tram. 302-00038/12). Grup Parlamentari Republicà. Debat i votació.

25. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la necessitat de cuidar els professionals de la salut (tram. 302-00040/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació.

26. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 302-00039/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació.

El president

Bon dia diputats, diputades. Comença la sessió.

En primer lloc (*Forta remor de veus.*) Silenci, si us plau, comencem la sessió.

Manifestació de condol

En primer lloc, en nom meu, i estic convençut que, del conjunt de la cambra, manifestar el condol a les víctimes dels fets ocorreguts ahir a la nit a Estrasburg i mostrar tota la nostra solidaritat amb el poble francès.

La llista de preguntes a respondre oralment en el Ple està inclosa en el dossier. D'acord amb l'article 164 del Reglament, se substanciaran aquest matí, com a primer punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària. Així mateix, els faig avinent que, el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, ha retirat la interpel·lació al Govern sobre l'atenció a la població en situació d'emergència que apareixia com a punt tretzè de l'ordre del dia.

Abans de començar, també els recordo que, d'acord amb l'article 95 del Reglament, les diputades Raquel Sans i Adriana Delgado, por motius de maternitat, han delegat el seu vot en el diputat Sergi Sabrià, president del Grup Parlamentari Republicà. I que la diputada Mònica Sales ha delegat el seu vot, per malaltia greu, al diputat Albert Batet, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Els recordo, també, que els diputats Oriol Junqueras i Raül Romeva, han designat el diputat Sergi Sabrià, president del Grup Parlamentari Republicà, perquè exerceixi els seus drets parlamentaris.

Per altra banda, i finalment, donar la benvinguda..., o de fet, ben tornat..., (*Veus de fons.*) exacte, ara no el veia..., el diputat Jordi Orobitg, que s'incorpora avui com a diputat. Benvingut, diputat, i molt bona feina, gràcies. (*Carlos Carrizosa Torres demana per parlar.*)

Sí, senyor Carrizosa, ara sí, per què em demana la paraula?

Carlos Carrizosa Torres

Por una cuestión de orden, señor presidente.

El president

Digui.

Carlos Carrizosa Torres

Para solicitar una alteración en el orden del día, consistente en que se lleve..., se proponga a votación la comparecencia del presidente, señor Torra, para explicarnos sus declaraciones acerca de la vía eslovena y también su inacción como presidente al frente de los Mossos d'Esquadra. I, además, solicitaría que, antes de que se proceda a esa votación, se dé lectura a la solicitud de comparecencia que presentó este grupo para que toda la cámara sepa, y los ciudadanos también, cuáles son las razones por las que nosotros solicitamos dicha comparecencia.

El president

(Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.) Digui'm, senyor Rodríguez, per què em demana la paraula?

Santi Rodríguez i Serra

Sí, en el mateix sentit, president, el nostre subgrup també té demanada una compareixença del president de la Generalitat davant d'aquest Ple per tal d'explicar i argumentar els fets esdevinguts durant la setmana passada, tant pel que fa a la desautorització dels Mossos d'Esquadra en diverses actuacions, com també pel que fa a les seves declaracions des de Brussel·les, amb relació a l'ús d'una via bèl·lica per aconseguir la independència de Catalunya. Creiem que l'actualitat exigeix que aquesta sol·licitud de compareixença pugui ser, com a mínim, substanciada la sol·licitud durant el dia d'avui per una qüestió d'oportunitat en el moment.

En la mesura en que és coincident amb la de Ciutadans, el que proposaríem és afegir-les en una única i substanciar-les conjuntament.

El president

Senyor Rodríguez, els demano que precisin, també senyor Carrizosa, que precisin exactament per quina via reglamentària sol·liciten la modificació de l'ordre del dia i, en tot cas, senyor Rodríguez, jo li faig avinent que, la sol·licitud que ha formulat el senyor Carrizosa representa una cinquena part del Plenari i per tant, hi té legitimació. No és el seu cas, i per tant, hauria de ser que una cinquena part del Parlament..., en fi, vostè demanava que es compactessin dues sol·licituds de compareixença, però no li correspon la representació d'una cinquena part del Parlament.

(Ferran Pedret i Santos demana per parlar.) Sí..., primer el senyor Pedret i després, senyor Carrizosa. Sí, senyor Pedret, per què em demana la paraula?

Ferran Pedret i Santos

Senyor president, atès que dos grups que havien formulat sol·licituds de compareixença amb un objecte material pràcticament idèntic al que el nostre grup parlamentari també havia sol·licitat, m'afegeixo a la petició que es puguin substanciar d'acord amb l'article 83.3 del Reglament del Parlament de Catalunya. I crec que també fora bona idea, per la connexió material, que es substanciessin totes plegades.

(Carlos Carrizosa Torres demana per parlar.) Digui'm, senyor Carrizosa...

Carlos Carrizosa Torres

El cauce reglamentario seria el del artículo 83.3 del Reglamento, y por nuestra parte, no tenemos inconveniente en que todas se acumulen y que se entienda que somos, todos juntos, más de una quinta parte, aunque mi grupo, por sí solo, ya tiene esa quinta parte.

El president

Són..., per ser precisos, són les dues que ahir es van admetre a la Mesa, eh?, senyor Carrizosa? Molt bé. Doncs s'haurà de sotmetre a votació aquesta modificació de l'ordre del dia, eh? (*Carlos Carrizosa Torres intervé sense fer ús del micròfon.*) Diguï'm? Perdoni? Lectura de?

Carlos Carrizosa Torres

De la proposta.

El president

(*Veus de fons.*) La lectura de la proposta? Molt bé, doncs..., (*Remor de veus.*) Hi ha dues propostes (*Remor de veus.*) Llegirà la proposta el secretari Pérez. Abans, però, cridarem a votació, secretari (*Forta remor de veus.*) (*Susanna Segovia Sánchez demana per parlar.*) Diguï'm, senyora Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, per explicar el sentit del nostre vot, donat que no esperàvem això...

El president

Jo li demanaria que, en tot cas, procedirem a la votació i després, si volen...

Susanna Segovia Sánchez

D'acord, però també és una alteració de l'ordre del dia que no ens esperem, que no hi ha manera de poder debatre els nostres posicionaments i volem fer una crida a que fer les coses d'aquesta manera tampoc és correcte.

El president

Això és una valoració política i jo li demano que després, si vol argumentar el seu vot, ho faci posteriorment, eh? Però ara cridarem a votació i després farem, justament, la votació, farem una única votació perquè he entès que es compactaven les dues propostes. De tal manera que (*Remor de veus.*) Escolti'm bé, de tal manera que votarem només una vegada, la compareixença que s'ha proposat, les compareixences que s'han proposat, en el benentès que, òbviament, també es compactarien i es faria una única compareixença en els dos àmbits que s'han sol·licitat.

Per tant, farem una votació i seria una única compareixença.

Passarem a la votació (*Veus de fons.*) Perdó, sí..., un segon, farem la lectura. En tot cas, precisar que el vot favorable és a favor de la modificació de l'ordre del dia; el vot en contra és en contra, desestimant aquesta modificació de l'ordre del dia. I ara sí, secretari Pérez, quan vulgui llegeixi.

El secretari segon

Moltes gràcies, senyor president.

«A la Mesa del Parlamento.

»Carlos Carrizosa Torres, portavoz del Grupo Parlamentario de Ciudadanos, de acuerdo con lo que establece el artículo 172 del Reglamento del Parlamento, propone la siguiente comparecencia ante el Pleno del Parlamento.

»Cargo: Presidente de la Generalitat, señor Joaquim Torra i Pla.

»Motivación: Ante el irresponsable ejercicio de sus funciones, alentando las acciones de comandos separatistas violentos, apelando a conflictos bélicos como forma de obtener objetivos políticos, incluso a través de los canales de comunicación institucionales de la Generalitat, e intentando someter al Cuerpo de Mossos d'Esquadra a sus órdenes políticas.

»Finalidad: Someterse al debido control parlamentario y a la exigencia de responsabilidades políticas por los hechos anteriormente indicados.

»Palacio del Parlamento, 10 de diciembre de 2018.

»Carlos Carrizosa.»

El president

Molt bé. Passarem, doncs, a la votació.

Comença la votació.

La sol·licitud de compareixença queda rebutjada per 56 vots a favor, 61 en contra i 7 abstencions.

Passem ara al següent punt de l'ordre del dia. El primer, en aquest cas, que són les preguntes al Govern.

Pregunta al Govern sobre les retallades en la universitat pública

310-00070/12

La primera pregunta la formula..., és sobre –perdó– les retallades a la universitat pública, i la formula el diputat senyor Lucas Ferro, en nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Quan vulgui, diputat.

Lucas Silvano Ferro Solé

Gràcies, president. Senyora consellera, Catalunya, en un altre dels podis de la vergonya, inverteix menys en universitats públiques que els trenta-quatre països de la OCDE, amb unes retallades acumulades de més del 18 per cent. És la comunitat autònoma on les famílies han de fer un major esforç pel pagament de matrícules, amb un augment del 67,6 per cent. I la comunitat on més s'ha reduït el finançament públic per alumne, amb un 34,7 per cent.

Les universitats públiques han expulsat, des del Decret d'augment de taxes, a més de deu mil estudiants universitaris. I a l'augment de taxes i a les retallades en universitats públiques, hi hem de sumar la situació del professorat associat, que s'ha incrementat un 40 per cent que cobreix places estructurals docents, amb salaris inferiors a cinc-cents euros al mes. El Parlament ja va aprovar, pel curs 2016-2017, una moció que comprometia el Govern a reduir les taxes un 30 per cent, a abordar la precarietat del professorat associat i del professorat docent investigador, a revertir les retallades a nivells del 2011 i equiparar, en el Decret de preus i de beques, a les famílies monoparentals, amb les famílies nombroses.

La pregunta és senzilla: Complirà el Govern, pel curs vinent, pel curs 2019-2020, els compromisos adquirits amb aquest Parlament, o continuarà maquillant, més o menys, les polítiques de retallades universitàries?

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Per respondre, té la paraula la senyora Maria Àngels Chacón, consellera d'Empresa i Coneixement.

La consellera d'Empresa i Coneixement (Maria Àngels Chacón i Feixas)

Moltes gràcies, president. Diputat, el que és una vergonya van ser els més de 54.000 milions de deute que va heretar el Govern que en aquell moment va haver de gestionar aquesta reducció pressupostària, afegida al dèficit, també en recaptació, doncs, causat per la crisi. I evidentment, es va haver de reestructurar el pressupost. Això va significar que, dels 922 milions d'euros destinats a universitats l'any 2010, es va passar als 760. Una reducció, per tant, de 162 milions d'euros.

Miri, el cost dels graus universitaris a Catalunya és més alt el cost que la resta de l'Estat espanyol, sí és cert. No només perquè tenim un sistema molt més complex de recerca i d'infraestructures universitàries, sinó perquè la qualitat de vida aquí també és diferent. D'aquest cost, els estudiants en paguen un 25 per cent; el 75 per cent del cost d'un grau universitari el paga la Generalitat de Catalunya. Per tant, és una inversió molt superior la

que es fa en altres zones de l'Estat espanyol en formació universitària. D'aquest 25 per cent que paguen els estudiants, d'aquest 25 per cent, no hi ha un preu únic; no hi ha un preu únic, perquè som la única comunitat que combina aquests preus i taxes amb un sistema de tarifació social, més equitatiu.

En aquest sentit, li he de dir, hi ha un gruix d'estudiants universitaris que paguen menys, molts, que si estudiessin a la resta de l'Estat espanyol. Els preus són més cars, però només per les rendes més altes. Només les rendes familiars de quatre components superiors als 48.000 euros, paguen el cent per cent de les taxes dels preus. I això és perquè s'ha prioritzat aquest sistema de tarifació social. Què s'ha fet, aquest darrer any? S'ha reduït en un 30 per cent el cost de les matrícules dels trams 1 i 2. Què volem fer, aquest any vinent? Seguir reduint el preu del cost de les matrícules dels trams 3, 4, 5, igualar els preus de grau universitari i de màster i començar a treballar en beques salaris. Tots aquests temes els estem parlant, evidentment, amb el personal docent i amb els sindicat CEUCAT.

El president

Gràcies, consellera. Per repreguntar, té la paraula el diputat.

Lucas Silvano Ferro Solé

Una matisació, senyora consellera. El deute de la Generalitat va augmentar més amb el govern dels millors que amb els governs anteriors. Prenguin nota, també, de les conseqüències macroeconòmiques de les polítiques d'austeritat. Si les beques salari i les beques estudiant són suficients per compensar l'increment abusiu de taxes, perquè s'ha expulsat deu mil alumnes de les universitats públiques catalanes? Jo li recomano que escolti els estudiants universitaris i que escolti el professorat universitari, que li demanen que no converteixi el sistema de beques en un sistema de beneficència pública.

Que la complementin amb la baixada de...

Fitxer 2

de taxes i amb la progressivitat fiscal que asseguri l'accés universal de tots els estudiants a la universitat pública. Crec que escoltar-los és el millor favor que els pot fer aquest Govern durant aquesta tardor calenta.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

El president

Per respondre de nou, té la paraula la consellera.

La consellera d'Empresa i Coneixement

Els escoltem, i potser que també escolti vostè el fet que la disminució lineal d'un 30 per cent no afavoreix –no afavoreix– els estudiants que tenen rendes inferiors. El sistema de tarifació social afavoreix i té en compte els ingressos de renda i patrimoni. Aquest és el sistema que nosaltres, evidentment, defensem.

El president

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre la situació del Cos de Mossos d'Esquadra

310-00073/12

La següent pregunta és sobre la situació del Cos de Mossos d'Esquadra, i la formula el diputat senyor Carles Castillo, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Quan vulgui, diputat.

Carles Castillo Rosique

Bon dia. Fa setmanes, conseller, en una altra pregunta parlamentària com aquesta, li deia que la seguretat a Catalunya es trobava encara en bona situació. Parlava d'«encara» perquè els socialistes considerem que vostès s'estan carregant aquesta bona seguretat a força de jugar políticament amb el Cos de Mossos d'Esquadra, mossos i mosses que estan més que farts, estan desesperats, ja, i que són amb el seu treball i dedicació els que han aguantat fins ara aquest nivell de seguretat del que gaudim.

Explicava també el maltractament personal i laboral, la pressió i fins i tot la humiliació i l'estrès a què s'estava sotmetent la plantilla amb certes decisions operatives de caire exclusivament polític. I esperant una reacció en positiu, senyor conseller, li preguntava que fins quan mantindrien aquesta situació.

Sí, senyor conseller, així és, esperava una reacció positiva, miri si som ingenus. Perquè nosaltres volem que li vagi bé, conseller, i voldríem ajudar-lo, perquè si li va bé a vostè vol dir que la seguretat de tota la ciutadania també va bé.

Doncs, bé, lluny d'aconseguir la reacció esperada i desitjada, ens tornem a trobar amb diversos episodis de clara utilització política dels Mossos. Perquè convindran amb mi, com a mínim, que segueixen al «punyetero» ull de l'huracà, i els primers que els hi posen són vostès mateixos.

La consellera de Cultura es despenja fa uns dies o unes setmanes dient públicament que coneix detalls d'una hipotètica investigació policial en curs sobre ella mateixa i el seu departament, perquè, segons ella, li ha dit el conseller d'Interior.

Després, el president, que sembla que torna de gira d'Eslovènia especialment emocionat, dona un ultimàtum al seu mateix conseller d'Interior perquè faci una purga a l'estructura de comanaments dels Mossos entenent, de veure superficialment unes imatges de vídeo, que hi ha hagut una actitud «no d'acord» –cito textualment– «amb una policia democràtica». El conseller d'Interior, expressament, fa seva aquesta afirmació i afirma que prendrà mesures.

Arribat el termini donat pel president al seu conseller d'Interior, es desdiuen, i no passa absolutament res. Conscient del greu error comès cap al mateix Cos de Mossos d'Esquadra, el seu conseller d'Interior li demana disculpes, i diu que l'actuació va ser globalment correcta. I tampoc s'espera cap conclusió de cap investigació interna; així, sobre la marxa, una cosa i la contraria.

És, conseller, la segona targeta groga que li traiem, i no el salva que hagi demanat disculpes. Si m'ho permet, vostè és el conseller d'Interior, no és un activista de carrer, és el conseller d'Interior del Govern de Catalunya.

Pensa reaccionar ja d'una vegada per totes a la gravíssima situació que pateix el Cos de Mossos d'Esquadra quant a suport polític i suport de mitjans?

Gràcies.

(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, diputat. Per respondre, té la paraula el senyor Miquel Buch, conseller d'Interior.

El conseller d'Interior (Miquel Buch i Moya)

Gràcies, president; gràcies, diputat. Em sobta molt aquesta preocupació que té vostès pels Mossos d'Esquadra quan durant sis anys no han fet res perquè la plantilla s'incrementés. De fet, jo des del primer dia vaig dir que teníem pocs mossos, eh?, de fet, actualment en tenim menys dos mil dels que hauríem de tenir, i jo durant sis anys no els he sentit a vostès defensant, ni aquí, ni a fora, ni a Madrid, l'increment de plantilla que ens pertoca. Per tant, de res serveix que ara digui que els treballadors estan donant més del que poden, quan realment vostès en són responsables de que no tinguem els agents que ens pertoca.

Vostès ens parlen de deixadesa de funcions, i sobretot missatges de Madrid, no?, de deixadesa de funcions; el seu partit parla de deixadesa de funcions. Doncs, miri, deixadesa de funcions és no pagar-nos els 800 milions d'euros que necessitem perquè el Cos de

Mossos d'Esquadra tingui totes les eines que li pertoquin i que correspon a la professionalitat, i a l'alta professionalitat, del Cos de Mossos d'Esquadra. Primera.

Segona. Deixadesa de funcions, per exemple, és no preocupar-se perquè tenim presos que han fet escrits de recusació al Tribunal Constitucional, que tenen trenta dies per respondre, el Tribunal Constitucional, i fa més d'un any que esperen. I són gent que han hagut d'anar a una vaga de fam perquè el Tribunal Constitucional els hi respongui. I vostès, com a Govern (*remor de veus*) de l'Estat espanyol...

El president

Silenci.

El conseller d'Interior

...fan deixadesa de funcions.

Deixadesa de funcions, també l'hi explico, és que a Catalunya hem tingut entre tres i quatre mil camioners tirats per tot el país, que hem fet esforços per donar-los de menjar, de buscar llocs i avituallaments perquè hi puguin estar, i el ministre d'Exteriors d'aquest Estat espanyol que no ha fet res; devia estar pendent de les accions, com pujaven i com baixaven, perquè no estava pendent de la gent que estava tirada pel nostre país, que nosaltres vam haver de fer esforços i trucar fins i tot a la delegació del Govern per demanar-li que fessin esforços perquè els camioners no estiguessin tirats a Catalunya.

I que ahir vaig sentir el seu responsable de grup com deia que a França se solucionen les coses. Doncs, no, a França no se solucionen les coses. Entre vint i trenta persones han tallat permanentment el pas de la Jonquera, i entre vint i trenta persones han aconseguit un col·lapse de camions a Catalunya que el Govern de la Generalitat, des de Protecció Civil, des de Mossos d'Esquadra i des de totes les eines que tenim d'emergències han estat treballant per a aquestes tres i quatre mil persones que han estat tirades pel país.

El president

Gràcies, conseller. Per repreguntar, té la paraula el diputat.

Carles Castillo Rosique

Es mou entre el «i tu més» i el «parole, parole, parole»

Gràcies, conseller.

El president

Per respondre de nou, té la paraula el conseller.

El conseller d'Interior

A diferència de que jo em dec al cos i vostès l'únic que fan és parlar i parlar i parlar.

El president

La següent pregunta...

Pregunta al Govern sobre la defensa del Parlament de Catalunya i del Govern de la Generalitat davant els intents d'ens privats d'atribuir-se'n les funcions i la representació

310-00074/12

...sobre la defensa del Parlament de Catalunya del Govern de la Generalitat davant dels intents d'ens privats d'atribuir-se'n les funcions i la representació, la formula el diputat senyor Ferran Pedret en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Honorable consellera, quina és la naturalesa dels vincles i relacions del seu Govern amb l'ens anomenat Consell per la República?

El president

Per respondre, té la paraula la consellera Elsa Artadi, consellera de Presidència.

La consellera de la Presidència (Elsa Artadi i Vila)

El Consell per la República és una entitat privada, de finançament privat, dins de la legalitat belga, que actua dins de l'espai lliure de Brussel·les, i la nostra relació, com amb moltes entitats impulsades per la societat civil a Catalunya, és clara, no hi ha finançament públic. I la nostra pregunta també és quin és el capteniment del seu partit polític en defensa de l'autonomia, de la sobirania del Parlament i de les institucions catalanes.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat. Quan vulgui.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Senyor consellera, en principi, aquest és un debat de control del Govern i no de l'oposició.

De totes maneres, precisament el títol de la pregunta que li fèiem anava enfocat en això. Tenim un ens privat, vostè m'ha definit la naturalesa de l'ens no pas de les relacions, perquè diu que és com en moltes altres associacions i entitats però tanmateix no crec que totes tinguin l'oportunitat de presentar-se públicament al Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat de Catalunya (*aplaudiments*) amb el desplegament de mitjans que es va fer des

del mateix Govern. Vam veure des dels comptes de les xarxes socials del Govern com es publicitava l'acte, amb l'edició d'un vídeo que només podíem intuir que era un vídeo institucional quan arribàvem al final del vídeo i vèiem el logotip de la Generalitat de Catalunya, el segell de la Generalitat, i perquè venia d'un compte oficial del Govern perquè sinó hagués estat impossible escatir que allò tenia res a veure amb un vídeo institucional.

Per tant, a més a més, vostès han estat a la presentació pública, en el Teatre Reial Flamenc, d'aquest ens i han establert una sèrie de relacions molt estretes amb la presència de bona part del Govern en aquesta presentació pública, tant la que es va fer aquí al Palau de la Generalitat com la que es va fer a Flandes, i amb declaracions polítiques sobre la importància d'aquest ens, per exemple, en el mateix discurs d'investidura del president Torra.

I certament ens preocupa, ens preocupa com defensen vostès, o si estan disposats a fer-ho, el paper del Parlament i del mateix Govern, i de la mateixa presidència de la Generalitat davant d'un ens que en les diverses branques en les que s'estructura s'atorga la representació de la ciutadania de Catalunya fins al punt de pretendre impulsar fins i tot un procés constituent.

És a dir, tenim un transsumpte d'un poder executiu i d'un poder legislatiu operant en plena cooperació, en plena connivència del poder executiu català. I això és certament un motiu de molta preocupació perquè nosaltres pensem que vostès haurien d'estar defensant les institucions catalanes, el Parlament, el Govern i la presidència de la Generalitat d'aquells qui pretenen substituir-les, emular-les, simular-les o d'alguna manera atribuir-se'n les funcions.

El president

Gràcies, diputat. Per respondre de nou té la paraula la consellera.

La consellera de la Presidència

Sí, seguís el compte corrent del Govern, del compte (*rialles*) –perdó– en totes les ocasions no només quan hi ha Consell per la República, que sabem que li encanta perquè fa sis setmanes també ho va portar en comissió, veuria que fem molts actes en el Saló Sant Jordi. No l'he vist queixar-se, per exemple, quan es parla de la Fundació Pere Tarrés. Suposo que hi ha vegades que li molesta, hi ha vegades que no. La casa del Palau de la Generalitat està oberta a moltes entitats i a molts actes.

La funció del Consell per la República entre moltes altres coses és representar la veu de part de la societat catalana, com ho fan altres entitats que són cíviques, a part de la veu de l'independentisme en l'espai lliure d'Europa, que és un lloc on el seu company de partit, el senyor Borrell, no pot actuar. El senyor Borrell que impedeix, per exemple, o que intenta

impedir la feina de les delegacions amb les seves amenaces, que intenta impedir la presència de les institucions catalanes, aquelles que vostè sembla que estigui molt preocupat en fòrums internacionals, o la mateixa portaveu del seu partit, del PSOE, que amenaça amb el 155, o el seu company de partit, el senyor Lambán, que parla d'altres instruments i apunta a la Ley de Seguridad Nacional. Jo no sé si aquesta és la manera que té el PSOE de defensar les institucions catalanes.

Jo sí que els demanaria reflexió perquè si segueixen en aquest camí potser acaben com el Partit Popular a Catalunya. Tenim la sort que a l'espai lliure de Brussel·les el senyor Borrell no hi pot actuar. I, per tant, seguim per aquest camí d'intentar explicar-nos al món perquè a més sabem que té recorregut. La mateixa institució, el Reial Institut Elcano, que no és sospitós precisament de ser independentista, ens explicava les dades de com està canviant la percepció a Europa sobre el moviment independentista, tant des de com ha canviat el coneixement com també com hi ha la percepció dels diferents països sobre les actuacions del Govern espanyol. Les actuacions del Govern espanyol, que vostès ara estan encapçalant, de poc dialogant i de massa autoritari. Tots aquests conflictes...

El president

Consellera, se li ha acabat el temps.

La consellera de la Presidència

...diplomàtics...

(Aplaudiments.)

El president

La següent pregunta és...

Pregunta al Govern sobre la política de seguretat pública

310-00077/12

...sobre la política de seguretat pública i la formula el senyor Xavier García Albiol en nom del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Xavier García Albiol

Gràcies, president. Abans de traslladar la meva pregunta vull donar o traslladar el suport del Partit Popular de Catalunya en el Cos dels Mossos d'Esquadra per la seva feina i la seva defensa, i la professionalitat.

A partir d'aquí dir que hem pogut observar, senyor conseller, en els darrers dies com el president de la Generalitat, el senyor Torra, s'ha dedicat a desacreditar la professionalitat dels Mossos d'Esquadra especialment amb el que fe referència a les actuacions que van dur a terme a la ciutat de Girona i a la ciutat de Terrassa. Ahir coneixíem també que la fiscalia està investigant la inacció que es va produir en motiu de l'assalt en els peatges i els talls d'autopistes d'aquest cap de setmana.

Senyor conseller, com valora vostè la desautorització del president de la Generalitat a la professionalitat dels Mossos d'Esquadra? I, quin és el valor, quina és la seva valoració que fa sobre la investigació que sembla que ha obert la fiscalia amb relació a la inacció dels policies aquest cap de setmana amb els talls d'autopistes i l'assaltament, assalt de peatges?

El president

Per respondre té la paraula el conseller d'Interior, el senyor Miquel Buch.

El conseller d'Interior (Miquel Buch i Moya)

Bé; gràcies, president. Diputat gràcies, sempre preguntarà i, doncs, per tant, aprofito el primer torn per agrair i felicitar el Cos de Mossos d'Esquadra per la macrooperació que van fer ahir, per la que estan fent avui i per totes les operacions que fan cada dia que vetllen per la seguretat de totes i totes els catalans i que vostès no en parlen. Només en parlen quan els interessa els Mossos d'Esquadra i només em pregunten quan els interessa.

En tot cas li nego a la major, ni el president va tenir una ingerència política vers els Mossos aquest cap de setmana, ni jo mateix ni el president em va donar cap ultimàtum, ni em va donar un termini determinat d'hores. El que jo els puc dir és la conversa que vaig tenir jo amb el president i les converses que vaig tenir amb el president i altres coses que vostès poden saber a través dels mitjans. Jo els puc confirmar que en cap cas vaig tenir, ni el Cos de Mossos va tenir cap ingerència política per part del president, ni meva davant del cos.

El president

Per repreguntar té la paraula el diputat.

Xavier García Albiol

Senyor conseller, si el president de la Generalitat a vostè no li ha donat cap instrucció ni ha fet cap tipus d'ingerència té un problema. I és que hi ha un doble del president de la Generalitat que corre per Catalunya, parla amb els mitjans de comunicació i fa comunicats dient que s'han de fer purgues a la direcció dels Mossos d'Esquadra. Perquè va sortir el president públicament fent aquest tipus d'explicacions.

Per tant, li demano una miqueta de rigorositat, perquè a mi em sembla que el plantejament que hem dotat

Fitxer 3

...és un plantejament a la meva pregunta bastant seriós. A partir d'aquí hi ha una evidència, senyor conseller. Cada paraula del president de la Generalitat en relació amb els Mossos d'Esquadra és una humiliació a la dignitat de la Policia de Catalunya. Vostè, com a conseller d'Interior, si fes bé la seva feina, hauria d'exigir al senyor Torra, al president de la Generalitat, que es dediqui a fer la seva feina sense atacar la Policia, perquè el que ha demostrat el senyor Torra durant tot aquest temps que ha estat al capdavant del Govern de Catalunya és que no és el president de tots els catalans, sinó que ben bé el que representa és un agitador, un revolucionari, un perill, al cap i a la fi, per a la convivència dels catalans.

Deixin de voler contaminar la Policia de Catalunya, deixin de voler convertir la Policia de Catalunya en una policia de règim...

El president

Diputat, se li ha acabat el temps. Per respondre, de nou té la paraula el conseller.

El conseller d'Interior

Gràcies, president. Home, que vostè em digui això quan al seu líder, al senyor Casado, només li falta la bufanda i la bandera dient que s'apliqui el 155 i que vagi en contra de les institucions d'aquest país, i vostè ara representa que defensa una institució, en lloc de reclamar-li o trucar al senyor Casado dient-li: «Para ja d'atacar les institucions d'aquest país.», fa gràcia. La veritat, a mi em fa molta gràcia que vostès aquí venen a fer una cara i a explicar segons què i després portes enfora el que volen és destruir totes les institucions d'aquest país, com ho van fer amb el 155, d'acord? (*Aplaudiments.*)

Estan més preocupats pels Mossos d'Esquadra, però, per què ho estan? Per tapar el fenomen del comissari Villarejo i de tot el que van permetre quan vostès estaven al capdavant de la Policia? Estan preocupats pels Mossos d'Esquadra o estan preocupats per l'avançament electoral que els fa VOX? Per què estan preocupats? Perquè vostès només es preocupen de les institucions catalanes quan els interessa, perquè quan volen les destrossen.

I jo els demano: prou de crear el fals relat de la violència en aquest país. Prou. Si us plau, prou. Perquè al final qui en surt perjudicat són tots els catalans i totes les catalanes. Aquest

país és un país pacífic, no violent. Per tant, prou d'atacar aquest poble i prou d'atacar les institucions catalanes, si us plau.

(Aplaudiments.)

El president

La següent pregunta...

Pregunta al Govern sobre la funció pública

310-00075/12

...és sobre la funció pública i la formula la senyora Lorena Roldán, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Lorena Roldán Suárez

Sí, gràcies, president. Señor Puigneró, a tan solo un día de la huelga de función pública convocada para hoy, ustedes ayer, *in extremis*, llegaron a un acuerdo con las partes interesadas. ¿Piensan cumplir y devolverles de una vez las pagas extras a los funcionarios o de nuevo les van a dejar tirados?

El president

Per respondre té la paraula el senyor Jordi Puigneró, conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública.

El conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública (Jordi Puigneró i Ferrer)

Evidentment, sí, ho complirem.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada.

Lorena Roldán Suárez

Sí, gràcies, president. Bueno, pues me va a permitir, señor Puigneró, que yo ponga estas palabras en cuarentena, igual que seguramente también han hecho los funcionarios, porque ustedes han perdido toda la credibilidad. Ustedes ya se habían comprometido con los trabajadores a devolver en 2018 parte de esas pagas que se les deben, y estamos en diciembre y ¿qué ha pasado? Pues que ustedes no las han pagado. ¿Por qué? Pues porque ustedes tienen otras prioridades. Y cuando el señor Torra se va allí a hablar con su socio, el señor Sánchez, pues no le pide mejoras de financiación, no, no, eso no le importa, porque eso son temas menores, ¿verdad, señor Torra? Él lo que pide son indultos, y no tienen ustedes reparo en volver aquí y decirles a los funcionarios que esas pagas que les quitaron

en 2013 y en 2014, que esas pagas que ya se han devuelto en muchísimas comunidades autónomas, que esas pagas que ustedes se comprometieron a devolver en este año y en el siguiente, pues que lo van a hacer en el 2026, en el 2026, trece años después, señor Puigneró.

Es que no me extraña que les hayan convocado una huelga, es que ya está bien. Y, señor Puigneró, si tiene usted tentaciones de contestarme con el ya manido argumento de la Ley de estabilidad presupuestaria, pues, ahórreselo, porque es que, de verdad, que ya no les cree nadie. Hace una semana, la culpa era de Madrid, pero ayer usted pudo firmar un acuerdo sin ningún tipo de problema. ¿Que no ve su propia incoherencia? Y es que, además, el resto de comunidades autónomas también está sujeto a esta Ley de estabilidad presupuestaria, y le insisto que en muchísimas ya se ha devuelto la paga extra.

Aquí lo que hay es una mala gestión de su departamento y del Govern de la Generalitat. Y no son solo las pagas, es también el elevado índice de interinidad, es la temporalidad, son las condiciones precarias con las que trabajan los funcionarios públicos, y a usted, con ese panorama, ¿qué es lo que se le ocurre? Pues, proponer que los festivos nacionales se puedan trabajar de manera voluntaria, ¿eh?, para seguir señalando a los funcionarios. ¿En quién se ha inspirado usted? ¿En el señor Llach, que dijo que los funcionarios sufrirían? Ya está bien, señor *conseller*.

Ustedes están muy tranquilos con sus abusos antidemocráticos y con su mala gestión, porque el señor Sánchez les debe el asiento, pero los servidores públicos no le deben su silla a usted, así que dejen de presionarlos para que se signifiquen políticamente y devuélvanles lo que les deben.

(Aplaudiments.)

El president

Per respondre, de nou té la paraula el conseller.

El conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública (Jordi Puigneró i Ferrer)

Gràcies, president. Senyora diputada, menys mal que ahir vam arribar a un acord, perquè no sé com hauria vingut vostè avui, eh? Vostès avui ja venien, allò, preparats. Jo sento que els hàgim aixafat la guitarra. Ja venien preparats i contents perquè hi hauria aquí fora una manifestació en contra del Govern. Doncs, miri, ho sento molt, aquest Govern governa, aquest Govern arriba a acords, aquest Govern, des que es va posar en marxa, ha arribat a més de sis acords amb els sindicats i tots s'estan complint. L'acord a què vostè fa referència, de les pagues... No, és així, senyor Roldán. No digui mentides, perquè, a més, per cert, veig que ni s'ha llegit l'acord. Vostè parla del 2026. L'acord a què vam arribar ahir amb els

sindicats era per tornar les pagues en quatre anys, no en vuit, com vostè està aquí insinuant. *(Aplaudiments.)* Per tant, si us plau, vingui una miqueta més preparada al Parlament i llegeixi's, si us plau, els acords a què arribem.

En tot cas, miri, aquest Govern té la voluntat de..., té la voluntat i continua tenint la voluntat de preocupar-se pels treballadors de la Generalitat, que és veritat que durant molts anys van patir la crisi. Així ho estem fent. Els acords a què estem arribant ho demostren. L'acord de què vostè ha fet esment també, i que hem anunciat la setmana passada, també va amb la voluntat de donar resposta a molts treballadors que volen treballar el dia 12 d'octubre i el dia 6 de desembre. I, per tant, nosaltres ens preocupem per tots els treballadors, no només per uns quants. I això ho farem possible, perquè el dia 12 d'octubre i el dia 6 de desembre hi ha molta gent d'aquest país que ja ha decidit que no hi ha res a celebrar, no hi ha res a celebrar i, per tant, farem tot el possible i posarem tots els mecanismes possibles perquè aquests treballadors també puguin exercir aquest dret durant l'any que ve.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

El president

La següent pregunta...

Pregunta al Govern sobre l'actuació del Cos de Mossos d'Esquadra

310-00076/12

...és sobre l'actuació del Cos de Mossos d'Esquadra i la formula el senyor Carlos Carrizosa, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Carlos Carrizosa Torres

Señor Buch, después de este último fin de semana y de esta jornada de control parlamentario en la que ve que todos los grupos de la oposición le estamos preguntando por lo mismo, ¿usted cree que sigue estando capacitado para estar al frente de los Mossos d'Esquadra?

Gracias.

El president

Per respondre té la paraula el conseller d'Interior, senyor Miquel Buch.

El conseller d'Interior

Gràcies. Senyor Carrizosa, aprengui a sumar, si us plau, perquè quan diu *todos* no són *todos*. En tot cas, són tres, i aquí hi ha més grups. I sí, estic capacitat i tinc ganes d'afrontar el repte, malgrat les ingerències que em puguin provocar vostès i altres partits.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat.

Carlos Carrizosa Torres

Señor Buch, la preocupación que usted y el Gobierno del señor Torra están generando en cuanto a la seguridad y la libertad de los ciudadanos catalanes no tiene precedentes en Cataluña. Nunca nos hemos visto igual de indefensos y de preocupados en general por la acción de un gobierno al frente de los Mossos d'Esquadra, porque nosotros, muchos de nosotros pensamos que ustedes con una mano alientan la violencia y con la otra paran a los Mossos d'Esquadra y les maniatan para que no hagan nada.

Porque, después de los altercados que hubo en Girona y en Terrassa, ustedes prometieron purgas, usted dijo que no les temblaría el pulso, y llegó el sábado y paralizaron la AP-7 y los Mossos no hicieron nada. ¿Usted les dio la orden de que no hicieran nada, señor Buch? Y si no les dio usted la orden, ¿usted consintió que los Mossos, seguramente maniatados por las amenazas de purga de ustedes, no hicieran nada? ¿Usted no tomó cartas en el asunto ante una Cataluña que asistía estupefacta a cómo se paralizaba una vía principal y los Mossos no hacían nada?

Mire, usted, como mal político, se ampara en la honorabilidad de los Mossos, se esconde detrás de los Mossos, hace ver que es un ataque a la honorabilidad de los Mossos, que todos apoyamos, con su mala dirección política se esconde detrás de los Mossos. Hace ver que son ataques a los Mossos. No son ataques a los Mossos. Son el ataque a los políticos que está claro que no están haciendo sus funciones.

Mire, su gobierno está aquí para llevarnos a la crisis y a la vía de los muertos de Eslovenia. Por eso necesitan hacer de los Mossos una policía política, pero los Mossos, señor Buch, son agentes libres y comprometidos con la seguridad y con la libertad de todos los ciudadanos. En nuestra televisión pública están ya diciendo, como si fuese una inducción a los altercados públicos, dónde, qué infraestructuras se van a paralizar el 21 de diciembre. (*L'orador mostra unes imatges a la cambra.*) Usted debería saberlo. Los catalanes no confiamos en que ustedes hagan nada. Por lo tanto, pedimos al Gobierno de España que Cataluña deje de ser un territorio donde no se respetan las leyes y se garantice el orden público...

El president

Diputat, se li ha acabat el temps.

Carlos Carrizosa Torres

...y que se aplique la Constitución... (*L'orador continua parlant sense fer ús del micròfon.*)
(*Aplaudiments.*)

El president

Té la paraula de nou el conseller.

El conseller d'Interior

Miri, aquí –ja l'hi vaig dir– els únics *maniatados* són els presos polítics, en aquest país. ja no hi ha ningú més, *maniatado*. Vostè m'ensenya fotos. Com és que quan hi va haver la concentració de taxis a Barcelona i a Madrid vostès no van dir tot el discurs que han fet vostès, com quan va ser a Castella i Lleó, com quan va ser a Andalusia, o fins i tot, fixi's vostè, eh?, la Setmana Santa d'aquest any, que suposo que vostès deuen tenir memòria, la Setmana Santa d'aquest any, perquè no fa massa temps, quan aquí hi havia el 155, els Mossos d'Esquadra van tenir la mateixa actitud que van tenir aquest cap de setmana, exactament la mateixa. I jo a vostè no vaig veure'l intervenint, dient-li al ministre Zoido el mateix discurs que ha fet vostè.

Per tant, vostès a uns ens tracten d'una manera i a altres els tracten d'una altra. (*Aplaudiments.*) I jo, miri, ahir vaig sentir com el seu oracle Albert Rivera deia que «esto en los países de Europa no pasa». Truqui'n a l'Albert Rivera, que miri la tele, que llegeixi el que passa a França. Si us plau, diguin-li, perquè és que està quedant molt malament, està quedant com un inculte. I aprofito, perquè jo ara a la senyora Arrimadas li faré un regal, després, quan acabi la sessió, i és un llibre, un llibre de la Maria Xinxó que diu *Jo també porto el llaç groc*. Són cent persones, cent catalans i catalanes que expliquen per què porten un llaç groc.

Jo tot això els hi dic perquè vostès, vostès, només s'adrecen a una part de la ciutadania, i com a responsables de la institució d'aquest país, que sàpiguen almenys què pensa una altra part. Prou de fer discursos a uns quants. Prou de fer discursos demagògics. Prou de mentir. Prou de crear un fals relat de violència a Catalunya. Prou d'explicar que l'únic problema del món és Catalunya. Prou. Perquè, vol que li digui una cosa?, la demagògia, el populisme que vostès expressen..., no tot s'hi val. I el que estan fent malbé és aquest poble de Catalunya. I el que estan fent malbé és la institució del Parlament de Catalunya. I el que estan fent malbé és tot el que hem fet...

El president

Silenci.

El conseller d'Interior

...al llarg de molts anys els catalans i catalanes, reclamant cívicament i pacíficament un procés democràtic, i vostès s'ho volen carregar amb un fals relat de violència que no existeix.

(Aplaudiments.)

El president

La pregunta següent és...

Pregunta al Govern sobre el desenvolupament i la situació actual del projecte Castor arran de les darreres decisions judicials

310-00071/12

...sobre el desenvolupament i la situació actual del projecte Castor arran de les darreres decisions judicials, formulada per la diputada senyora Teresa Pallarès, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Teresa Pallarès Piqué

Gràcies, president. Si em permet, abans de formular la pregunta a la consellera d'Empresa, voldria manifestar el meu suport i solidaritat als companys empresonats i exiliats, així com també mostrar el més profund respecte per la decisió dels quatre companys que fa deu dies estan en vaga de fam, en protesta pacífica contra la injustícia d'un Estat que no té cap més argument que la repressió. Tant de bo els grups d'aquesta cambra entenguin que si un dia poguéssim anar junts contra aquesta repressió fariem un gran favor a tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya. *(Aplaudiments.)*

Conseller Chacón, a l'inici de legislatura, els grups parlamentaris Junts per Catalunya, el Grup Republicà i Catalunya en Comú Podem vam poder registrar la comissió d'investigació del cas Castor. Com vostès saben, va iniciar la seva activitat com a dipòsit de gas davant les costes de Montsià i Baix Maestrat l'any 2012, i poc després es va iniciar un registre molt important d'activitat sísmica que va causar alarma a la zona. A l'octubre del 2013 cessà l'activitat, a instàncies de la fiscalia de Castelló, i l'empresa concessionària va rebre 1.350 milions d'euros d'indemnització. El Tribunal Constitucional va declarar la indemnització anul·lada.

El passat 26 de novembre, el síndic de greuges, senyor Rafael Ribó, ja va comparèixer davant la comissió que, com li he dit, es va crear en el Parlament, que investiga els fets derivats, i va exposar la necessitat de reclamar que es facin efectives les sentències del

Constitucional i també del Suprem. Recordem que la recent sentència del Suprem confirma els efectes retroactius de la nul·litat acordada pel Constitucional sobre els pagaments que ja s'han dut a terme.

El Síndic ha incidit, a més, en la necessitat...

Fitxer 4

de retorn de la compensació que va rebre l'empresa, vehiculada a través d'unes normes declarades, en el seu dia, inconstitucionals, per no parlar també d'altres peticions més tècniques, com una auditoria del projecte, per cercar les relacions amb els moviments sísmics.

Per tot això, consellera, des del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, li demanem: quin és el capteniment del Govern sobre el desenvolupament i la situació actual del projecte Castor, arran de les darreres decisions judicials?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Maria Àngels Chacón, consellera d'Empresa i Coneixement.

La consellera d'Empresa i Coneixement (Maria Àngels Chacón i Feixas)

Gràcies, president. Gràcies, diputada. Evidentment, parlar del cas Castor, d'aquest dipòsit estratègic de gas natural, és parlar d'un conjunt de despropòsits. Començava amb aquest reial decret de l'any 2008, pensem que, després de deu anys, que l'empresa concessionària estava ja tenint llicències de permisos d'investigació, per tant, coneixia perfectament la naturalesa del terreny, deia, doncs, aquest decret de l'any 2008, on hi ha una concessió per a trenta anys a la societat Escal, participada, com bé s'ha dit en els mitjans de comunicació, en un 67 per cent, per l'empresa ACS i, un 33 per cert, per l'empresa CLP.

A l'any 2012 acaben les obres. Com vostè ha dit, comencen també les activitats, les proves i, amb això, els moviments sísmics.

Al juliol de 2014, es renuncia a aquesta concessió i un reial decret llei de 2014, de mesures urgents del sistema gasístic, doncs, estableix que hi ha d'haver una indemnització de 1.350 milions d'euros d'Enagás a Escal.

Deia «un conjunt de despropòsits», per què? Doncs, perquè, evidentment, ni en les formes ni en el fons, aquest era un projecte que tingués cap mena de sentit.

Què va fer el Govern de Catalunya en aquest àmbit?

Doncs, ja a l'octubre de 2014, s'aprova, el Govern aprova, un acord pel qual es decideix interposar recursos, per tal de garantir els drets de consumidors, també de les empreses, recordar a tothom que un 60 per cent del consum del gas és per a ús industrial/empresarial. També el 30 de desembre de 2014 la Generalitat interposa un recurs d'inconstitucionalitat, també el Grup Socialista del Congrés de Diputats, i també al febrer de 2015 s'interposa un altre recurs al Tribunal Suprem.

Per tant, com a resultat de tota aquesta activitat judicial, poc a poc se'ns va donant la raó, es va reconeixent tant, doncs, la quantitat... que la quantitat a indemnitzar, doncs, queda anul·lada, com també tot un conjunt de quantitats que caldrà anar compensant.

Per tant, quin és el nostre capteniment? Evidentment, seguir defensant, d'una banda, els interessos dels consumidors i de les empreses, per tal que aquests costos no es vegin revertits als seus rebuts, i continuar les accions judicials, per posar en evidència que això , un conjunt de despropòsits, però amb un propòsit molt i molt concret.

El president

Consellera... Gràcies.

Pregunta al Govern sobre les arbitrarietats del Tribunal Constitucional en la defensa dels drets fonamentals

310-00072/12

La següent pregunta és sobre les arbitrarietats del Tribunal Constitucional en la defensa dels drets fonamentals i la formula la diputada senyora Gemma Geis, dels Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Gemma Geis i Carreras

Bé, bon dia, president. Honorable president. Consellera Artadi. Avui, fa més d'un any que tenim presos, preses, exiliats i exiliades i, avui, 12 desembre, tenim tres consellers legítims del Govern de Catalunya –el conseller Forn, el conseller Rull, el conseller Turull– i el president del nostre grup parlamentari, Jordi Sànchez, en vaga de fam; avui, és el seu dotzè dia. Els enviem tota la nostra estima i solidaritat.

La vaga de fam és l'acció més pacífica i cívica que poden dur a terme des de la presó, per denunciar l'arbitrarietat del Tribunal Constitucional, un Tribunal Constitucional que deixa en el calaix les demandes d'empara, per garantir els drets fonamentals d'aquelles persones que es troben la pitjor de les condicions, la manca de llibertat. Un tribunal que deixa passar

el temps per prendre una decisió que obri la porta d'accés al tribunal de justícia europeu, al Tribunal Europeu de Drets Humans. On queda la urgència per garantir el dret a un procés just, el dret a la defensa, el dret a un procés sense dilacions indegudes? On queda complir els terminis que estableix la mateixa llei del Tribunal Constitucional?

Tenim un Tribunal Constitucional que incompleix allò mateix que la Constitució espanyola li ordena, ser el màxim garant dels drets fonamentals.

Hem vist com el Tribunal Constitucional actua en funció dels interessos d'Estat. Que no interessa respectar els resultats electorals del 21 de desembre i cal reunir-se un diumenge, per dictar unes mesures cautelars per impedir la investidura del president Puigdemont? No hi ha dilacions, hi ha tota la rapidesa possible, no hi ha complexitat del cas, hi ha interès d'Estat.

Per tant, i per això, consellera, li diem: «Una justícia lenta no és una justícia, però una justícia sense garanties tampoc és una justícia.» Per això, consellera Artadi, li volem preguntar quin és capteniment del Govern en relació amb les arbitrarietats del Tribunal Constitucional, amb relació a la defensa dels drets fonamentals.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Elsa Artadi, consellera de Presidència.

La consellera de la Presidència (Elsa Artadi i Vila)

Bé, moltes gràcies, diputada, per permetre'm, en nom del Govern, doncs, poder denunciar, aquí, en seu parlamentària, aquesta greu injustícia, a través d'institucions de l'Estat i, en particular, del Tribunal Constitucional. El 4 de desembre, el conseller Rull i el conseller Forn emetien un comunicat que deia: «La injustícia que patim, la lesió dels nostres drets fonamentals i l'arbitrarietat judicial amb què som tractats ens legitimen per prendre aquesta decisió, malgrat ser sabedors de l'impacte que pot tenir sobre els nostres organismes.» Això ho feien per afegir-se a la vaga de fam que, tres dies abans, dos diputats d'aquesta cambra i, per tant, companys de tots nosaltres iniciaven una vaga de fam, una vaga de fam que és una protesta legítima, que és la més emblemàtica de les protestes no violentes i que, per tant, en això s'emmarquen totes les accions també que es fan des de l'independentisme.

Avui, dotze dies després, l'Estat espanyol té presos polítics i té presos polítics en vaga de fam. I no els té en vaga de fam per defensar la independència, no els té en vaga de fam per defensar que els alliberin, dins de la seva innocència, sinó que els té en vaga de fam per denunciar que no tenen accés a la justícia i per remoure consciències.

Com deia bé vostè, el Tribunal Constitucional hauria de ser garant de drets fonamentals. Entre aquests drets fonamentals, hi ha el dret a un procés sense dilacions indegudes i el

Tribunal Europeu de Drets Humans ja ha condemnat Espanya anteriorment per no actuar amb suficient diligència.

El Govern, la setmana passada, va fer una declaració institucional de solidaritat absoluta amb els presos polítics en vaga de fam. I per què ho fa? Ho fa perquè ells no tenen veu i, per tant, nosaltres hem de servir d'altaveu; ells no tenen veu, perquè és la veu que l'Estat espanyol ha decidit silenciar, per les seves opinions polítiques.

Què fa el Tribunal Constitucional? Doncs, miri, el 2017, va haver-hi 6.286 recursos d'empara, en van admetre 70 i, el 2016, 6.685, en van admetre 65. En el cas dels presos i exiliats polítics, el 100 per cent, però no per resoldre'ls, sinó per mantenir-los en el calaix, el primer de tots, que és d'en Jordi Sànchez, company nostre, company d'aquesta cambra i diputat, en porta 377 dies sense resoldre. No demanen que els resolguin a favor ni en contra, demanen que els resolgui, només que el Tribunal Constitucional no faci deixadesa de les seves funcions. Quan el Constitucional ha d'anar ràpid, i abans n'heu posat exemples i també en tenim de Blanquerna, que el Tribunal...

El president

Consellera, se li ha acabat el temps.

(Aplaudiments.)

Pregunta al Govern sobre la proposta de nova política agrària comuna

310-00078/12

La següent pregunta és sobre la proposta de nova política agrària comuna i la formula el senyor Francesc Viaplana, en nom del Grup Parlamentari Republicà.

Francesc Viaplana Manresa

Moltes gràcies, president. Consellera Jordà, les polítiques de desenvolupament econòmic, social i de cohesió social van a la baixa a la proposta del nou marc financer de la Unió Europea, que s'ha d'aplicar a partir del 2021. Això redueix els diners previstos a la política agrària comuna i ho hem de denunciar, perquè no és que hi hagi menys diners, ja que el pressupost global no es redueix, el que canvien són les prioritats i l'agricultura és qui en surt més malparada.

D'altra banda, tal com estableix la nova proposta de reglaments des de la Comissió Europea, es proposa l'aplicació de la PAC a partir d'un únic pla estratègic per a cadascun dels estats membres.

S'entén que una planificació única per a tot l'Estat anirà en detriment de la simplificació i de la realitat del nostre país.

Una reducció de fons destinats a la política agrària i de les polítiques de cohesió econòmica, social i territorial a favor d'altres programes significa una limitació de les polítiques de suport als agricultors i ramaders. Considerant l'increment de costos que representa per a les explotacions agràries el compliment del marc normatiu europeu, aquesta reducció pot representar un fre a la viabilitat de les explotacions i que el consumidor deixi de disposar d'aliments segurs i de qualitat, però també la continuació d'un sector resilient, sostenible i competitiu, que gestiona el territori i dona equilibri territorial i social al país.

El sector agrari català és molt divers i requereix, per tant, d'una planificació a mida, ja que té unes necessitats específiques. Algunes condicions són adverses, com, per exemple, els secans rigorosos o les zones de muntanya, que requereixen unes actuacions coordinades per assegurar la viabilitat d'aquestes explotacions, que són elements clau per als nostres territoris.

És imprescindible el suport a les petites explotacions, donada la seva aportació de llocs de treball al medi rural i la seva contribució al desenvolupament territorial.

Un sector primari fort equival a alimentació suficient, de qualitat i segura i, finalment, sobirania alimentària.

Un sector agrari dinàmic és clau per fer front a reptes tan importants com el de la protecció del medi ambient, la lluita contra el canvi climàtic o l'impuls de la bioeconomia circular.

Consellera, davant d'aquests reptes, quina és la valoració del Govern de Catalunya en relació amb la proposta de la nova PAC?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Teresa Jordà, consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

La consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Teresa Jordà i Roura)

Sí. Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, senyor diputat. Abans que tot, ho he de dir, perquè, sinó, diguéssim, rebento, està molt bé que algú, en aquest Parlament, es preocupi també pel futur dels pagesos, pageses, ramaders i ramaderes del país, ni que sigui un grup que dona suport al Govern, eh?, però és d'agrair.

(Aplaudiments.)

Perquè mirin que n'hi ha de preguntes, eh?, a la sessió de control, diguéssim.

Abans de re, deixi'm dir també que vull posar en valor un acord, un acord valent, un acord en pro del sector, que dimecres passat, justament, vam tancar amb les organitzacions que estan representades a la Taula Agrària, em refereixo a Unió de Pagesos, a la JARC i a la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya, coordinades, òbviament, amb el director de desenvolupament rural, del departament i tots els seus equips, i voldria també, doncs, donar-los les gràcies per aquest esforç i, bàsicament, per aquest posicionament conjunt, aquest posicionament no només de departament, de la mà del sector, sinó també aquest posicionament de Govern, eh?, de Govern del país.

Ho hem dit, eh?, també i no amaguem re ni descobreixo res, però, en tot cas, ho torno a dir, avui, aquí, la nova proposta de la PAC, doncs, no ens agrada, no ens agrada massa, eh?, per no dir gens.

Tal com també apuntava vostè, la distribució de les prioritats del nou marc financer plurianual proposat per la Comissió Europea, doncs, perdem fons, perdem fons de la PAC, però no només perdem fons, sinó també perdem capacitat, des del país, des de Catalunya, de distribuir aquests fons, d'escollir com distribuïm aquests fons, diguéssim, de com distribuïm aquests fons, d'acord amb la manera de fer i la manera de ser d'aquest país.

En aquest sentit, ja ho hem explicat, ho hem dit al ministeri, ho hem dit jo mateixa al ministre d'Agricultura, que, bàsicament, el Govern de la Generalitat el que reclama és la racionalització d'aquests fons i, alhora, també el que reclamem és que els plans estratègics s'estableixin en l'àmbit territorial, amb l'objectiu, bàsicament, de fer una gestió més eficient i fer una gestió, òbviament, molt més eficaç d'aquests ajuts.

Dir també que, al costat de les organitzacions agràries, al costat del sector, volem fer un pas més, volem anar més enllà i fer un pla estratègic català, que ja avanço que desenvoluparem i explicarem, no només això, sinó també la nova política agrària, amb més detall a la compareixença que aquest mateix dematí he demanat per comparèixer a la Comissió d'Agricultura de la casa.

I acabo, acabo recordant que vàrem aprovar també, aquest passat 3 de desembre, el pagament efectiu del 95 per cent...

El president

Consellera, se li ha acabat el temps.

Pregunta al Govern sobre l'aplicació del Decret d'escola inclusiva

310-00079/12

La següent pregunta és sobre l'aplicació del decret de l'escola inclusiva i la formula la senyora Mònica Palacín, en nom del Grup Parlamentari Republicà.

Mònica Palacín París

Moltes gràcies, president. Conseller. Començo la meua pregunta expressant un enorme agraïment respecte als meus companys de professió i vocació –mestres, educadors, educadores, professors–, per la seva tasca dins i fora les aules, professionals que eduquen i preparen els nostres joves i infants, tal com marca la Llei d'educació, més enllà dels continguts purament acadèmics. És per això també que celebrem que el departament hagi recuperat la denominació de *Departament d'Educació*.

Cada alumne, cada nen, cada nena, noia és diferent, com també és diferent un grup classe un de l'altre, és per això que l'èxit educatiu d'un país ha de ser aquell que entengui l'èxit personal de cada alumne també des del respecte a la diferència, des de les diverses capacitats i des de l'adaptació de l'assoliment individual dels objectius.

La diversitat, doncs, és part del mateix aprenentatge, a les aules de les nostres escoles i, segurament, els mateixos alumnes ens donarien a tots més d'una gran lliçó de respecte i tolerància envers la diferència.

La diversitat és un element constitutiu de la societat i, per tant, de l'escola i l'escola ha de respondre a aquesta realitat des d'una perspectiva inclusiva, no segregadora.

La inclusió és el principi per lluitar contra la segregació educativa i que regeix l'atenció de tots els alumnes i, en particular, dels que es poden trobar amb barreres o

Fitxer 5

dificultats associades a les seves condicions personals, familiars, socials, culturals o de gènere.

Ara fa un any de l'aprovació del Decret d'escola inclusiva, una molt bona eina per bastir un sistema on totes les escoles puguin atendre de forma adequada la diversitat de necessitats dels seus alumnes i que genera col·laboració i compromisos entre l'administració educativa, els centres educatius i les famílies. Un decret que es donava quatre anys per al seu desplegament i que durant aquest primer any ha costat molt d'implementar, especialment arran de l'aplicació del 155 i de la pròrroga pressupostària. Les dificultats són grans, però les necessitats també.

Per això la nostra pregunta, conseller, és: quin és el compromís del conseller i del Govern respecte al Decret d'escola inclusiva?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Josep Bargalló, conseller d'Ensenyament. D'Educació, perdó.

El conseller d'Educació (Josep Bargalló Valls)

Gràcies, president. Diputada, l'escola inclusiva és un dels reptes més importants que tenim com a país. Ho és la segregació escolar, però és, evidentment, la resposta a la segregació escolar, que és l'escola equitativa i l'escola inclusiva. I aquest és un compromís d'aquest Govern. És un dels objectius que ens hem fixat des del Departament d'Educació, promoure un sistema educatiu realment inclusiu, capaç d'atendre la diversitat de les necessitats educatives de tot el nostre alumnat. I hem de treballar, doncs, per una escola inclusiva que pugui donar resposta als alumnes amb necessitats educatives específiques, un col·lectiu que, en aquests moments en el nostre sistema, és d'una xifra aproximada de 9.500 alumnes, tots ells molt diversos, amb necessitats específiques també molt diverses, per la seva pròpia personalitat, per les seves pròpies característiques, pel territori, pel seu àmbit familiar.

Com vostè deia, fa poc més d'un any, l'octubre del 2017 es va aprovar el Decret d'escola inclusiva, que és un decret amb un ampli consens en el món educatiu, és un decret esperat i és un decret amb el qual el departament està absolutament compromès a desenvolupar-lo.

També ho deia vostè: l'aplicació del 155 i la pròrroga pressupostària ha impedit la planificació correcta del primer any del desplegament. S'han fet coses, en aquest primer any de desplegament, però clarament insuficients, perquè el pressupost prorrogat no ho permetia d'altra manera. Jo li puc donar xifres. S'ha incrementat en quaranta-una unitats de suport intensiu a l'escola inclusiva en centres públics i deu en concertats; set unitats d'aules integrals de suport als centres públics i dos en centres concertats; seixanta-vuit noves unitats de suport intensiu a l'escola inclusiva a la pública i vint-i-quatre a la concertada; sis noves aules integrals de suport; quatre nous itineraris formatius...

Poden semblar xifres molt importants, però no ho són. Són xifres clarament insuficients. Per desplegar el decret de veritat necessitem un nou pressupost. Només ho podem fer amb un nou pressupost que tingui les xifres corresponents. Jo li puc dir que el pressupost que el departament ha preparat té les xifres per començar a desplegar de veritat el decret –per començar a desplegar. Però per començar a desplegar de veritat el decret esperem tenir el pressupost i poder-ho fer.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, conseller.